

שני הדמים יחד, ולתת מהם מתנה אחת על כל קרן.

אולם בברייתא מבואר, כפי שנכתב לעיל, שרבי יאשיה הוא האומר שמערבים את הדם, והוא מביא ראיה לדבריו מהכתוב, "וְכִפֹּר אֶהְרֹן עַל קַרְנֹתָיו אֶחַת בְּשָׁנָה"⁴. אבל רבי יונתן אומר שאין מערבים כי נאמר "וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׁעִיר" מכל אחד בפני עצמו. ולדעת רבי יונתן הכתוב "וְכִפֹּר אֶהְרֹן עַל קַרְנֹתָיו אֶחַת בְּשָׁנָה" מלמד, שמכל אחד מהדמים הללו נותן על המזבח פעם אחת בשנה.

דף נ"ח

עירה דם הפר לתוך דם השעיר ונתן את המלא בריקן

מבואר במשנתנו, שלאחר גמר מתנות דם ושעיר הנעשות בנפרד, [מתנות לפני ולפנים, ומתנות הפרוכת], מערב את שני הדמים יחד, לתת מהם מתנות של מזבח הזהב, ובאופן עירוב הדמים שנינו כך, "עירה דם הפר לתוך דם השעיר ונתן את המלא בריקן".

א. מתחילה אמרו, שמה ששנינו "ונתן את המלא בריקן", הכוונה לכך, שלאחר שעירה את דם הפר לדם השעיר, והיה כלי אחד מלא בשני הדמים, וכלי אחד ריק, היה נותן את הכלי המלא בתוך הכלי הריקן.

ומכאן רצו להביא ראיה, לספק המבואר להלן, בענין מניח מזרק בתוך מזרק, שכן מבואר ממשנתנו, שיכול לתת כלי בתוך כלי, ואין בכך חציצה.

ב. אולם דחו זאת ואמרו, שניתן לפרש את משנתנו באופן אחר, והוא, שלאחר שעירה את דם הפר לדם השעיר, והיה כלי אחד מלא בשני הדמים, וכלי אחד ריק, היה מעביר את שני הדמים יחד מהכלי המלא לכלי הריק, שכך יתערבו הדמים היטב.

ואם כן, אין ללמוד ממשנתנו מה הדין כשנותן כלי בתוך כלי².

⁴ אף על גב דמעיקרא הוה סלקא דעתך דלרבי יאשיה מערבין בלא קרא דאחת, בטר דאייתי קרא דאחת, הדר ביה, וסבירא ליה דאי לאו אחת, הוא אמינא אין מערבין, דומיא דלפני ולפנים ודהיכל, דילמד סתום מן המפורש. [תוס'].

² אמנם לפי מסקנת הגמרא, שכלי בכלי אינו חוצץ, וכן דרך שירות, לכאורה יש לפרש את משנתנו באופן הראשון. וצ"ע ברמב"ם, שפסק שכל בכלי אינו חוצץ, ואף על פי כן פירש שהיה מחזיר את הדם לכלי הריק, כדי שיתערבו יפה יפה.